

Rugăciunea în ascuns

| Matei 6.6: Dar tu, când te rogi, ... roagă-te Tatălui tău care este în ascuns; ...

Cu toții regretăm foarte mult când în timpul rugăciunii publice frații rostesc rugăciuni lungi, deoarece astfel inimile fraților și surorilor prezenți devin adesea nemulțumite și întristate. Natura veche este înclinată să se supere din această cauză, iar duhul rugăciunii pline de bucurie este înăbușit. Dar în pasajul de mai sus nu este vorba despre ora de rugăciune în adunare, ci despre rugăciunea în cămăruța ta, în ascuns, unde ești singur cu Tatăl, care vede în ascuns, și îți poți vărsa inima în întregime în rugăciune.

S-au scris și s-au spus deja multe lucruri despre rugăciunea în ascuns, dar este bine să ne reamintim mereu aceasta, pentru a nu deveni neglijenți în această privință. Petru s-a îngrijit să le reamintească credincioșilor anumite lucruri, deși ei le știau (2 Petru 1.12). La fel, și noi trebuie să ne reamintim nouă înșine și să reamintim și altora despre importanța rugăciunii în ascuns; căci tocmai prin aceasta obținem victorii asupra puterilor nevăzute, spirituale ale întunericului și putem săvârși lucruri mărețe pentru Domnul nostru aici, pe pământ.

Dacă slujirea noastră, mărturia noastră și lucrarea noastră pentru Domnul ar fi întotdeauna pregătite temeinic în rugăciune, activitatea noastră ar fi mult mai încununată de succes. Cât de des trebuie să ne plângem că mărturia noastră este atât de lipsită de putere, de sare și de suculență — ea este atât de uscată ca în seceta verii. Ce trist este să lucrăm astfel! Poate că ne scuzăm ca și copiii lui Manase, care au încetat lucrarea la zidirea Casei lui Dumnezeu remarcând că „nu a sosit încă timpul” (Hagai 1.2). Dacă totul ar fi pregătit în rugăciunea ascunsă, am avea parte de experiențe minunate.

Trebuie însă să recunoaștem și să mărturisim că rugăciunea în ascuns nu este un lucru ușor, nu este o joacă; este mult mai ușor să stai pe podium și să vestești Cuvântul decât să rămâi mereu în cămăruța ta în genunchi. De aceea sunt atât de puțini credincioși care se dedică acestui fel de rugăciune, acestei lucrări de mijlocire. În primul rând, este absolut necesar să avem o inimă hotărâtă în acest sens. Unii recunosc că rugăciunea în ascuns este extrem de importantă și speră să înceapă să o practice mai târziu în viață, dar, în general, nu se întâmplă nimic, pentru că „cel care se uită după vânt nu va semăna și cel care privește la nori nu va secera” (Eclesiastul 11.4). De aceea, prima cerință este să ajungem la hotărârea fermă de a începe să facem aceasta. Inima trebuie să fie hotărâtă și voința pe deplin dedicată acestui scop, atunci se va realiza, dar fără renunțare la sine nu se va realiza nimic în această privință. Dacă însă am început înainte de răsărit și perseverăm în aceasta, va deveni un obicei plăcut și sfânt, și vom simți că nu mai putem renunța la rugăciunea ascunsă în cămăruța noastră, iar experiența lui David va fi și a noastră: „Am întrecut revărsatul zorilor și am strigat” (Psalmul 119.147). Rugăciunea este o putere în viață, un sprijin în momentele de nesiguranță, o victorie în vremurile atacurilor viclene ale vrăjmașului; da, rugăciunea în ascuns va realiza multe și va transforma munții de dificultăți în câmpii.

Ei bine, cum începem aceasta? Domnul nostru Însuși S-a sculat dis-de-dimineată, când era încă foarte întuneric, și S-a dus într-un loc pustiu și S-a rugat acolo (Marcu 1.35). Aici se află cu siguranță un indiciu pentru noi; Domnul dorea să fie *singur* în rugăciune; în casa lui Petru poate că nu ar fi găsit un colțișor liniștit. Dar El a depășit această dificultate și a ieșit într-un loc pustiu.

Matei 6.6

Cu siguranță acesta era unul dintre obiceiurile Sale, așa cum avea și obiceiul de a merge la sinagogă în ziua Sabatului (Luca 4.16). Ora dimineții este cu siguranță momentul cel mai potrivit pentru rugăciunea în ascuns, căci odată ce intri în vârtejul și munca zilei, roua proaspătă a dimineții se risipește din suflet, iar mana se topește sub căldura soarelui. Seara ești obosit, capul ți-e greu și mintea nu mai e limpede. De aceea este bine să ai un moment de liniște dimineața devreme. Dacă nu este posibil, nu ar fi bine să ne trezim măcar cu un sfert de oră mai devreme decât ar fi necesar, pentru a căuta fața Domnului în ascuns, înainte de a ne apuca de muncă? Dacă viața de rugăciune nu costă nimic, atunci nu valorează prea mult. Totuși, subliniem din nou că întreaga ființă trebuie să fie prezentă acolo cu voința și cu inima, altfel, mai devreme sau mai târziu, o vom abandona.

Cu siguranță există suflete prețioase care se roagă în ascuns; probabil că nu spun nimic despre aceasta, acesta este un secret între Domnul și propria lor inimă; dar astfel de oameni sunt o binecuvântare și o sare pentru adunarea în care se află. Dacă ar exista măcar un astfel de suflet care se roagă în ascuns în fiecare adunare, ar fi ca un ecou de bucurie în jurul unui împărat aflat în mijlocul lor (Numeri 23.21). Există adunări care merg înainte și altele care sunt ca niște copii suferinzi. În ce constă oare diferența? Poate că vom afla în acea zi că în adunarea care crește erau unul sau mai multe suflete care duceau o viață de rugăciune în ascuns. Nimeni nu știa nimic despre activitatea lor secretă în cămăruța lor, dar rodul rugăciunii ascunse a devenit vizibil, deși rădăcina a rămas sub pământ. Comunitățile care duc o existență sărăcăcioasă abia dacă au în mijlocul lor pe cei care îndeplinesc această slujbă ascunsă.

Cu siguranță, sunt mulți credincioși care încă nu știu cât de importantă este rugăciunea ascunsă, pentru că abia au experimentat ceva din aceasta în propria viață. Se roagă, într-adevăr, în mod superficial, dar lupta rugăciunii în cămăruța lor le este necunoscută. Fie ca aceștia să fie încurajați să facă un început corect și să persevereze în aceasta! Ei ar descoperi că o putere spirituală tainică se revelează treptat, că lucrarea Domnului înflorește, că Duhul Sfânt oferă mai multă lumină și claritate asupra Cuvântului, că se bucură de o relație intimă cu Domnul și că inimile lor pot rămâne încrezătoare și pline de bucurie chiar și în cele mai furtunoase zile. Viața capătă o altă formă, iar mărturia lor pentru Domnul se dovedește plină de putere. Alți credincioși vor observa curând că astfel de suflete, care se roagă în ascuns, poartă și răspândesc o mireasmă cerească.

Da, minuni ale harului s-ar revela, dacă am fi doar dispuși să urmăm acest Cuvânt al Domnului referitor la rugăciunea în ascuns. Aici nu este nevoie să ai un dar special, ci o inimă dispusă și o voință fermă. Domnul mai adaugă: „Și Tatăl tău, care vede în ascuns, îți va răsplăti” (Matei 6.6). Numai că aceasta nu trebuie să se întâmple din când în când, când te afli într-o dispoziție potrivită (ceea ce se poate întâmpla, desigur), ci trebuie să fie cu siguranță un obicei zilnic, așa cum era la profetul Daniel în Babilon (Daniel 6.11), atunci poți persevera în rugăciune chiar și atunci când, din punct de vedere uman, nu există nicio perspectivă de a fi ascultat; îți îndrepti privirea spre Domnul, căci El este atotputernic, iar cu El toate lucrurile sunt posibile.

Titlul original: „*Das Gebet im Verborgenen*”.

Sursa: Handreichungen – Biblische Fragen und Antworten, pag. 180-183, Vol. 18, Anul 1933.